

บทความ เรื่อง ชะตาชีวิตของลูกเรือประมง

สายลม สายน้ำ เสียงคลื่นที่กระทบกับแผ่นไม้ที่ลอยอยู่ท่ามกลางมหาสมุทร มองไปทางไหนก็มีแต่น้ำ กับท้องฟ้า แผ่นไม้ที่ล่องลอยไปตามมหาสมุทรที่กว้างใหญ่ไพศาล ต้องออกจากบ้านมาไกลแสนไกล หากำ กิน เช้า เพื่อที่จะหาเงินเลี้ยงตัวเองและครอบครัวเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อาชีพของคนเรามีหลายอาชีพ มีทั้งอาชีพ ที่สุจริตและไม่สุจริต แต่อาชีพที่จะพูดถึงในที่นี้ คืออาชีพที่สุจริตและทำขาย เป็นอาชีพที่ลำบากต้องออกห่างจาก ครอบครัวทุกวัน ตกแดดตกฝน อยู่ท่ามกลางคลื่นพายุ อาชีพที่กล่าวมานี้คืออาชีพ การทำประมง (สารีนา สะอิ ,2557)

การทำประมงเป็นอาชีพที่แรงงานเพื่อนบ้านหลังไหลเข้ามาทำงานที่ไทยเป็นจำนวนมาก มีทั้งชาวเมียนมา ลาว กัมพูชา ที่มาทำงานที่ไทย คนที่ทำประมงนั้นจะออกเรือในตอนเย็น ทำงานตอนกลางคืนและกลับเข้าฝั่งมา อีกทีในตอนเช้าของวันรุ่งขึ้น ทุกครั้งที่ออกหาปลานั้น ก็จะได้ปลากลับเข้าฝั่งมาจำนวนมาก ในการทำประมงนั้น มีความเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก กลางทะเลก็มีอุปสรรคมากมายแต่ก็ไม่อาจขวางทางพวกเขาได้ การทำ ประมงถึงแม้มันจะเป็นอาชีพที่สุจริต แต่ก็มีความเสี่ยงอยู่มากเช่นกัน คือการที่ถูกหลอกไปเป็นเหยื่อของการค้า มนุษย์ การถูกหลอกเข้ามาเป็นแรงงานประมงนั้น ส่วนมากจะมีหนี้สินติดตัวมาจากบ้านเกิด แล้วถูกนายจ้าง หลอกให้มาทำงาน โดยวิธีการหลอกล่อด้วยกลอุบายนั้นก็มากมายเช่นกัน บางคนก็เข้ามาแบบถูกต้องตามกฎหมาย บางคนเข้ามาแบบผิดกฎหมาย โดยพากันเดินลัดป่าลัดเขาข้ามประเทศอยู่หลายวัน เพื่อที่จะมาทำงานที่ ประเทศไทย จากนั้นก็ถูกส่งขึ้นเรือ แล้วเรือลำนั้น ก็จะล่องลอยไปตามคลื่นทะเล ตอนแรก ๆ การทำงานก็ปกติ มีของกิน มีของใช้ ไม่ค่อยอยากอะไร แต่พออยู่ได้สักพัก การทำงานก็จะหนักขึ้น จากข่าวโดยหนังสือพิมพ์ข่าวสด ที่ได้สัมภาษณ์แรงงานประมง ให้ข้อมูลว่า เรื่องอาหารการกิน น้ำดื่ม เสื้อผ้าและการพักผ่อนมีข้อจำกัด ต้อง ทำงานอย่างหนัก ลูกเรือมีทั้งชาวกัมพูชา และเมียนมา บางรายก็เจ็บป่วย เนื่องจากอุบัติเหตุในขณะที่เก็บกู้อวน หากทำงานไม่ได้เกิน 3 วัน จะถูกตีปลงทะเลเลิกหายไป จนลูกเรือทุกคนต่างหวาดระแวง หากมีเจ้าที่ทางการของ พม่า หรืออินโดนีเซีย มาตรวจสอบบนเรือ ลูกเรือทั้งหมดจะต้องลงไปอยู่ใต้ท้องเรือ ปะปนกับกุ้ง หอย ปู ปลา เป็นต้น (ข่าวสด, 2561) จากการสัมภาษณ์ นายทินกร หนูนันท์ ณ มูลนิธิส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน (LPN) ส่วนในเรื่องอาหารการกินการอยู่ก็ขาดแคลน ชาวประมงจึงต้องตกปลากินเองเพื่อประทังชีวิตตน เป็นแบบนี้ทุก วัน คนไหนที่โชคร้ายก็จะโดนไต่กั้งเรือ ลูกเรือด้วยกันเองลงมือทำร้ายร่างกาย บางรายก็เกิดอุบัติเหตุจากการ ทำงานแต่ก็ไม่ได้รักษาแต่อย่างใด จะป่วย จะเหนื่อยยังไงก็ต้องทำงาน เพราะถ้าหยุดก็ไม่ได้กินข้าว เวลาเจ็บป่วย

ก็ไม่มีเงินขึ้นมามันส่งเพื่อรักษา หากคนไหนไม่ทำงาน หรือทำงานไม่ไหวก็จะถูกทำร้าย ส่วนคนที่บ่นอยากกลับบ้าน หรือเกิดอาการป่วยจนไม่สามารถทำงานได้ เช้าวันรุ่งขึ้นก็จะหายสาบสูญโดยไม่ทราบสาเหตุ เขาต้องทนทุกข์ทรมานกับบาดแผลทั้งร่างกาย ทั้งภายในจิตใจ ในเรื่องของค่าแรงค่าจ้างนั้น คนที่ไปแบบถูกกฎหมายส่วนมากก็จะได้รับเป็นรายวัน แต่คนที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์นั้น อาจจะไม่มีเงินเดือนเลย ชีวิตของพวกเขาไม่มีทางที่จะรู้ได้เลยว่าจะได้กลับบ้านหรือไม่ จะมีโอกาสเจอลูก ๆ ครอบครัว พ่อแม่ หรือคนที่เรารักหรือเปล่า หรือว่าจะต้องเอาชีวิตของตนนั้นไปทิ้งที่กลางทะเล จะตายวันตายพรุ่งก็ไม่มีใครรู้ได้ บางคนถึงขั้นท้อจนคิดที่จะฆ่าตัวตาย เขาจึงต้องกัดฟันสู้กับ ความยากลำบากตรงนั้นจนหลุดพ้นมาได้

ข้อเสนอแนะ

อยากให้รัฐบาล และหน่วยงาน NGO ร่วมมือกันตรวจสอบแรงงานประมงให้ละเอียดขึ้น ไม่ใช่ตรวจแค่แรงงานประมงที่ขึ้นฝั่งเท่านั้น แต่ควรตรวจแรงงานประมงที่อยู่ในเรือด้วย เพราะคนที่ขึ้นฝั่ง ต้องเป็นคนที่ถูกกฎหมายอยู่แล้ว แต่คนที่อยู่ในเรือห้ละ เขาจะถูกกฎหมายใหม่ ดังนั้นจึงอยากให้หน่วยงานของรัฐ ควบคุมการตรวจสอบแรงงานหรือลูกเรืออย่างเคร่งครัด เวลามาถึงฝั่ง หรือเข้าฝั่งนั้น ก็อยากจะให้เข้าไปตรวจเลย

ที่มา : นางสาวนลินทร สารนวน (8 มิถุนายน 2561)

อ้างอิง

แฉเรื่องสุดโหดในเรือ ลุงถูกหลอกไปทำประมง 15 ปี แคมใครทำงานไม่ได้จะถูกถีบลงทะเล.ข่าวสด.วันที่ 27 มีนาคม 2561.

สารีนา สะอิ . ชีวิตชาวประมงของจังหวัดชายแดนใต้ .จากเว็บบล็อก...ครูสารีนา.2557: แหล่งที่มา

http://krusareena.blogspot.com/2014/03/3_2.html . สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2561.

(.....)

ลงชื่อ นายณัฐพร เกิดนิยม ผู้ตรวจทาน

เจ้าหน้าที่มูลนิธิเครือข่ายมูลนิธิส่งเสริมคุณภาพชีวิตแรงงาน